

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 19 czerwca 2023 r.

DNR-5.720.3.2023.KR

DECYZJA nr DNR-1/20/2022

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie z wniosku Landmann Polska sp. z o.o. z siedzibą w Jaworze o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji nr DNR-1/15/2023 z dnia 21 kwietnia 2023 r., na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803) w zw. z art. 24 ust. 4 pkt 2 lit b i art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 222) postanawiam utrzymać decyzję DNR-1/15/2023 w mocy w zaskarżonej części, tj. w zakresie pkt. 1 i 3.

Uzasadnienie

Pismem z 15 czerwca 2022 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli nr DS.NR.8361.105.2022.MP.ASz dotyczący przenośnego grilla walizkowego Grill Chef model 11808, a pismem z 1 lipca 2022 r. - protokół wraz z aktami kontroli nr DS.NR.8361.116.2022.MP.ASz dotyczący przenośnego grilla walizkowego Grill Chef model 11808 oraz grilla kulistego Grill Chef model 11387 (zwanych dalej „produktami” lub „grillami”), wprowadzonymi na rynek przez przedsiębiorcę LANDMANN POLSKA sp. z o.o. z siedzibą w Jaworze (zwanej dalej „stroną postępowania” lub „Spółką”).

W trakcie przeprowadzonych kontroli inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali grille ocenie bezpieczeństwa

na podstawie przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), posiłkując się wymaganiami określonymi w normie PN-EN 1860-1+A1:2017-08 *Urządzenia, paliwa stałe i podpatki do grilla. Część 1: Grille opalane paliwami stałymi. Wymagania i metody badań* (dalej jako „norma”) i stwierdzili, że:

a) przenośny grill walizkowy Grill Chef model 11808:

- nie posiada uchwytów przy ruszcie na żywność, podczas gdy stosownie do wymagania określonego w pkt. 4.2.1 normy, nakładane ręcznie ruszty na żywność o średnicy lub długości największego boku powyżej 400 mm powinny być wyposażone w dwa uchwyty (oceniany grill posiada nakładany ręcznie ruszt na żywność o wymiarach 410 mm x 264 mm),
- posiada ostre krawędzie na całym obwodzie górnej krawędzi miski paleniska (przy rancie miski), w którym to miejscu stalowa blacha nie jest pokryta emalią,
- w zaokrąglonych narożnikach krawędzi miski jest nierówna, pofałdowana i z licznymi zadziorami, a w otworach wentylacyjnych wyciętych obustronnie w bokach miski paleniska oraz w osłonach otworów wentylacyjnych wykonanych z bardzo cienkiej blachy stalowej - krawędzie blachy są bardzo ostre i nie były w żaden sposób zabezpieczone, co narusza wymagania określone w pkt. 4.1 normy.

b) kulisty Grill Chef model 11387:

- nie jest wyposażony w uchwyty przy ruszcie na żywność, co narusza wymagania pkt. 4.2.1 normy, który stanowi, że nakładane ręcznie ruszty na żywność o średnicy lub długości największego boku do 400 mm powinny być wyposażone w co najmniej jeden uchwyt (ręczny ruszt na żywność grilla ma średnicę ok. 34 cm),
- posiada ostre krawędzie pokrywy grilla (rant) na całym obwodzie, w którym to miejscu stalowa blacha nie jest pokryta emalią, co narusza wymagania określone w pkt. 4.1 normy.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie ogólnego bezpieczeństwa ww. grilli oraz

w sprawie nałożenia kary za wprowadzenie na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa.

W toku postępowania Landmann Polska sp. z o.o. nie zgodziła się z oceną bezpieczeństwa ww. produktów, w związku z czym Prezes UOKiK postanowił z urzędu przeprowadzić badanie próbek rozjemczych obu grilli.

Badania próbek rozjemczych zostały przeprowadzone przez Laboratorium Badawcze TÜV Rheinland Polska sp. z o.o. Oddział w Poznaniu. Wyniki badań zamieszczone w sprawozdaniu z badań nr 26634956-1/2022 z 8 listopada 2022 r. dotyczące grilla kulistego Grill Chef model 11387 oraz w sprawozdaniu z badań nr 26634956-2/2022 z 8 listopada 2022 r. dotyczące przenośnego grilla walizkowego Grill Chef model 11808 wykazały, że konstrukcja badanych grilli nie przewiduje możliwości regulacji wysokości rusztu, wobec czego nie muszą one posiadać dodatkowych uchwyty przy ruszcie, a zatem wymagania określone w pkt. 4.2.1 normy nie mają do nich zastosowania. Przeprowadzone przez Laboratorium badania potwierdziły natomiast niezgodność z pkt. 4.1. normy dotyczącym wymagań w zakresie występowania ostrych krawędzi. Podczas badania na krawędziach pokrywy doszło do przecięcia taśm na powierzchni ponad 50 %.

Po przeprowadzeniu postępowania Prezes UOKiK decyzją DNR-1/15/2023 nakazał stronie postępowania natychmiastowe wycofanie z rynku grilli, w związku z tym, że produkty nie są bezpieczne, zobowiązał stronę postępowania do przedstawienia dowodów wycofania grilli z rynku w terminie 30 dni od uprawomocnienia się decyzji, nałożył na stronę postępowania karę pieniężną w wysokości 50 000 zł za wprowadzenie na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa oraz zobowiązał ją do uiszczenia równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Laboratorium Badawcze TÜV Rheinland Polska Sp. z o.o. Oddział w Poznaniu.

Powyższa decyzja została skutecznie doręczona 27 kwietnia 2023 r.

Następnie pismem z 8 maja 2023 r. Landmann Polska sp. z o.o. zwróciła się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy zarzucając:

1. uznanie za produkty niebezpieczne i nakazanie wycofania z rynku wszystkich grilli walizkowych model 11808 oraz grilli kulistych model 11387, w sytuacji gdy Spółka wycofała od sprzedawców oferujących potencjalnie wszystkie wadliwe grille, a nadto nałożenia obowiązku wycofania grilli, które zostały

- zmodyfikowane i naprawione przez Spółkę w taki sposób, że nie stwarzają niebezpieczeństwa dla konsumentów;
2. zawyżenie kary pieniężnej, z uwagi na nieuwzględnienie wszystkich okoliczności ustalonych w toku postępowania, a w szczególności na dowolne przyjęcie, że:
- a) spółka nie podjęta przed wydaniem zaskarżonej decyzji skutecznych czynności, mających na celu wycofanie z rynku grilli niebezpiecznych,
 - b) sprzedawane grille jako produkt pierwszocenowy i jednosezonowy oferowany był w niskiej cenie i w niskiej marży handlowej, a tym samym kara pieniężna jest zbyt dotkliwa i nieadekwatna do uzyskanych korzyści.

Pismem z 17 maja 2023 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o toczącym się postępowaniu oraz o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji o prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie wezwano stronę postępowania do złożenia wyjaśnień oraz przedstawienia dowodów będących w posiadaniu strony postępowania, które dotychczas nie zostały złożone do akt sprawy, a które mogą mieć wpływ na wynik sprawy.

Strona nie skorzystała z prawa do czynnego udziału w niniejszym postępowaniu.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Na podstawie art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w zakresie nieregulowanym ustawą do postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów stosuje się przepisy kodeksu postępowania administracyjnego.

Natomiast, stosownie do art. 127 § 3 K.p.a., od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Z kolei zgodnie z art. 129 § 2 K.p.a., odwołanie (wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy) wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie - od dnia jej ogłoszenia stronie. W świetle powyższego wskazać należy, że postępowanie zostało zainicjowane Wnioskiem Landmann Polska sp. z o.o., nadanym 10 maja

2023 r. za pośrednictwem operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 896), tj. z zachowaniem wymaganego przez przepisy art. 129 § 2 K.p.a. - 14-dniowego terminu na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (decyzja DNR-1/15/2023 została doręczona stronie postępowania 27 kwietnia 2023 r.).

Należy zatem stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie zrealizowane zostały przesłanki wynikające z art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 K.p.a., upoważniające i zobowiązujące Prezesa UOKiK do ponownego rozpoznania sprawy administracyjnej zakończonej decyzją DNR-1/15/2023 oraz wydania nowego rozstrzygnięcia w tym zakresie. Zgodnie z poglądem ugruntowanym w doktrynie prawa i orzecznictwie sądowym, istotą postępowania odwoławczego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, a nie zaś jedynie kontrola decyzji organu pierwszej instancji, czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, K.p.a. Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art.138 Nb 1, oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego [dalej „NSA”] z dnia 9.10.1992 r., V S.A. 137/92; opubl. ONSAz. 1/1992, poz. 22). Organ jest zobowiązany zatem do ponownego rozważenia wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji. Tak kształtowany zakres postępowania odwoławczego jest wyrazem realizacji wynikającej z art. 15 K.p.a. zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, zgodnie z którą obywatel ma prawo do dwukrotnego rozpoznania i rozstrzygnięcia jego sprawy przez kompetentny organ władzy państwowej (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, KPA Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art. 15 Nb 1). Skutkiem złożenia przez stronę odwołania jest zatem zainicjowanie administracyjnego toku instancji, w ramach którego następuje przekazanie kompetencji do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy indywidualnej z organu I instancji na organ II instancji. W odmienny sposób gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności zapewniane są w sytuacji, gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, nad którym z uwagi na strukturalne ograniczenia administracji publicznej, nie występują organy wyższego stopnia. Wówczas uprawnienie strony do

dwukrotnego rozpoznania sprawy administracyjnej realizowane jest w ramach instytucji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 K.p.a. W tym trybie strona niezadowolona z decyzji wydanej przez ministra lub centralny organ administracji rządowej jest uprawniona do zainicjowania przed tym samym organem, drugiego postępowania merytorycznego w tej samej sprawie, do którego odpowiednio należy stosować przepisy K.p.a. dotyczące odwołań. Postępowanie wszczęte wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy kończy się rozstrzygnięciem - sposobem załatwienia sprawy - przewidzianym w art. 138 § 1 K.p.a. (por. wyroki NSA z dnia 17 listopada 2000 r., sygn. Akt 1 SA 1543/99, LEX nr 57182, i z dnia 27 listopada 2001 r., sygn. akt I SA 1011/00, LEX nr 81760). Powyższe oznacza, że organ wydający decyzję na skutek prawidłowo złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy „obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, która już raz została rozstrzygnięta przez ten organ w ramach działania jako organu pierwszej instancji, przy zastosowaniu takich rozstrzygnięć, które zostały przewidziane w art. 138 § 1 K.p.a.” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 marca 2007 r., sygn. V SA/Wa 248/07, LEX nr 338253). Zgodnie z art. 138 § 1 K.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której: 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo 3) umarza postępowanie odwoławcze. Biorąc pod uwagę brzmienie ww. przepisu należy wskazać, że „kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. W przypadku odmiennego rozstrzygnięcia sprawy organ odwoławczy ma kompetencje merytoryczno-reformacyjne. Może wydać decyzję uchylającą w całości lub części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy, w sytuacji gdy uznał, iż rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 25 czerwca 2008 r., sygn. VII SA/Wa 504/08, LEX nr 508489). Takiej weryfikacji - kierując się kryterium legalności i celowości - dokonał Prezes UOKiK w przedmiotowym postępowaniu.

Zgodnie ze stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego, gdy strona jednoznacznie w odwołaniu wskazuje, że zaskarża decyzję pierwszo-instancyjną w określonej, dającej się wyodrębnić części, to organ drugiej instancji nie może wykroczyć poza wyznaczone granice kompetencji organu odwoławczego a w konsekwencji nie może poddać kontroli niezaskarżonej części decyzji organu pierwszej instancji i ponownie rozpatrzyć sprawę, także w zakresie rozstrzygniętym niezaskarżoną częścią orzeczenia. (Wyrok NSA z dnia 9 maja 2014 r., sygn. I OSK 2492/12). We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania zaskarżyła jedynie pkt 1 i 3 decyzji nr DNR-1/15/2023 z dnia 21 kwietnia 2023 r. Strona postępowania nie zgłosiła żadnych zastrzeżeń co do terminu w jakim nakazano wykonanie decyzji od dnia jej uprawomocnienia się lub co do zobowiązania do poniesienia opłaty za badania laboratoryjne.

Z tego względu Prezes UOKiK w toku niniejszego postępowania dokonał ponownego rozpatrzenia sprawy w zakresie punktów 1 i 3 decyzji nr DNR-1/15/2023.

W niniejszej sprawie bezspeczne pozostaje, że LANDMANN POLSKA sp. z o.o. z siedzibą w Jaworze wprowadziła na polski rynek przenośny grill walizkowy Grill Chef model 11808 oraz grill kulisty Grill Chef model 11387 i jest ich producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedstawiciela wytwórcy, a jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela - importera produktu, w przypadkach, gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Bezpośrednio na produkcie umieszczono oznaczenie „MADE IN CHINA”. Na opakowaniu produktów zamieszczono m.in. następujące informacje: „Wyprodukowano w ChRL dla koncernu LANDMANN. Importer: LANDMANN POLSKA sp. z o.o., 59-400 Jawor, ul Kuziennicza 13b”, nr telefonu i faksu oraz adres strony internetowej www.landmann.pl”.

W toku postępowania ww. przedsiębiorca potwierdził, że dokonuje importu produktów, a bezpośrednio na produkcie oraz na dołączonej do niego etykiecie znajdują się jego dane adresowe.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanych grilli stanowiły ustalenia inspektorów, reprezentujących Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poczynione na podstawie przeprowadzonych badań organoleptycznych, z których wynikało, m.in. że grille posiadają ostre krawędzie, zarówno na obwodzie krawędzi, jak również w otworach wentylacyjnych, co narusza pkt 4.1. normy PN-EN 1860-1+A1:2017-08 *Urządzenia, paliwa stałe i podpatki do grilla. Część 1: Grille opalane paliwami stałymi. Wymagania i metody badań*. Powyższe ustalenia inspektorów Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej potwierdziły badania przeprowadzone przez Laboratorium Badawcze TÜV Rheinland Polska Sp. z o.o. Oddział w Poznaniu.

Zwracając się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania oświadczyła, że nie kwestionuje faktu, iż oferowane przez nią grille mogły posiadać ostre krawędzie. Wskazała jednocześnie, że niezgodności dotyczące ostrych krawędzi powstały jako wynik nieprzestrzegania reżimu technologicznego i nie w pełni skutecznej kontroli jakości w fabryce. W jej ocenie brak jest podstaw do uznania, że w obrocie mogą znajdować się grille niebezpieczne i że takowe są oferowane konsumentom. Jednocześnie według strony postępowania wycofała ona z rynku wszystkie grille od konsumentów hurtowych i „detalicznych/finalnych”, wskazując na przyjęte przez nią arbitralnie założenie, że dowody należy przedstawić za okres ostatnich dwóch lat. W odniesieniu do dowodów związanych z produktami udostępnionymi przedsiębiorcy

strona

postępowanie wskazała, że „Mając na uwadze okres jaki upłynął od wskazanej wyżej transakcji, realia prowadzonej działalności gospodarczej, Spółka przyjęła, że zawiadomienie za pomocą ogłoszenia prasowego, także w stosunku do tego odbiorcy, gwarantuje wycofanie wadliwych towarów z rynku”. Ponadto z treści wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wynika, że w ocenie strony postępowania wystosowanie ogłoszenia prasowego jest środkiem, którego zrealizowanie uznać należałoby za ekwiwalent działań, których żądał organ i które wskazał w pkt. 1 i 2 sentencji decyzji DNR-1/15/2023. Landmann Polska sp. z o.o. podniosła także, że w toku postępowania opracowała sposób naprawy grilli i przeprowadziła procedurę naprawy egzemplarzy, które znajdowały się na jej stanie magazynowym.

Rozpatrując ponownie sprawę, organ nie może zgodzić się z postawionymi zarzutami. Przede wszystkim podkreślić należy, że w sposób bezapelacyjny Prezes UOKiK udowodnił, że kontrolowane grille posiadają ostre krawędzie i nie są produktami bezpiecznymi. Strona postępowania sama we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przyznała, że nie kwestionuje ustaleń w tym zakresie. Strona postępowania nie ustaliła ani nie udowodniła, a nawet nie podjęła w toku postępowania I instancji próby wykazania, że wada grilli - ostre krawędzie wystąpiła wyłącznie w grillach wyprodukowanych w pewnych ramach czasowych lub tylko w jednej z fabryk. Strona postępowania samowolnie i bez konsultacji z organem przyjęła, że celem udokumentowania wycofania produktu z rynku wystarczające będzie przedstawienie dowodów od tylko i wyłącznie kilku kontrahentów, którym udostępniła produkt na przestrzeni ostatnich 2 lat. Pomimo, że organ w sposób jednoznaczny, precyzyjny i nie budzący wątpliwości przedstawił w postanowieniu z 29 listopada 2023 r. wskazał co należało przedstawić jako dowód w przypadku grilli, które zostały wprowadzone na rynek, tj.:

- „dowody, że odbiorcy grilli zostali poinformowani o zagrożeniu stwarzanym przez te produkty i o konieczności wstrzymania ich sprzedaży. Dowodami takimi powinny być np. wydruki maili, potwierdzenia nadania pism skierowanych do dystrybutorów z listy załączonej do pisma z 30 września 2022 r. lub wyciąg z książki pocztowej zawierającej wykaz potwierdzeń nadania takich pism. Grille znajdujące się w posiadaniu dystrybutorów należy od nich odebrać, co powinno zostać potwierdzone fakturami korygującymi, a w przypadku przedsiębiorców, którzy nie posiadają już grilli w ofercie handlowej - oświadczeniami

o nieposiadaniu tych produktów na stanie magazynowym. Jednocześnie informuję, że zamiast ww. oświadczeń nadesłanych przez dystrybutorów drogą pocztową, mogą Państwo przedstawić wydruki maili stanowiące odpowiedź tych dystrybutorów”,

a także w przypadku w przypadku grilli, które zostaną zwrócone przez dystrybutorów, tj.:

- „powinny zostać podjęte działania zmierzające do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez te produkty. Działania te powinny polegać na zmianie powierzchni krawędzi dostosowującej grille do wymagań pkt. 4.1 normy. Przedmiotowe działania powinny być potwierdzone oświadczeniem o ilości poprawionych grilli oraz opinią rzeczoznawcy lub wynikami badań potwierdzającymi, że grille po modyfikacji spełniają wymagania ww. punktu normy. W przypadku uznania, że ww. działania naprawcze są nieopłacalne lub zbyt uciążliwe do przeprowadzenia, powinni Państwo przekazać dowody zniszczenia grilli (jako dowód proszę przekazać np. protokół likwidacji wraz z dokumentacją fotograficzną) albo ich zwrotu do dostawcy (jako dowód należy przekazać fakturę korygującą)”.

Z treści cytowanego postanowienia wyraźnie wynika, że organ oczekiwał dowodów podjęcia działań wobec wszystkich kontrahentów z listy załączonej do pisma z 30 września 2022 r. Zatem strona postępowania była świadoma, jakie wymagania odnośnie dowodów postawił jej organ. Pomimo tego, wbrew wezwaniu zawartemu w postanowieniu, Landmann Polska sp. z o.o. swobodnie uznała, że przedstawi dowody od kontrahentów, z którymi współpracowała w wybranym przez siebie okresie. Jednocześnie przyjęto bezpodstawnie i wbrew postanowieniu, że jako dowody podjęcia działań wobec pozostałych kontrahentów, w tym jak podkreślono we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, również wobec

przedstawić można ogłoszenie w prasie. Działania te w ocenie organu nie dają podstaw, aby stwierdzić, że pozostali kontrahenci zostali poinformowani o tym, iż udostępniono im produkt, który nie jest bezpieczny. Co za tym idzie, strona nie mogła uzyskać od nich informacji o grillach ani też nie nastąpił zwrotu produktu. Dystrybutorzy nie mają bowiem obowiązku śledzenia prasy ogólnopolskiej, jak i nie można domniemać, że są w stanie z miejsca powiązać markę czy model danego produktu z takiego ogłoszenia z własnymi stanami magazynowymi. Inny skutek

wywiera natomiast bezpośrednie zwrócenie się producenta lub importera do swoich kontrahentów z informacją o produkcie, który nie jest bezpieczny. Takie działanie daje pewność weryfikacji posiadanych stanów magazynowych oraz wysoką skuteczność wycofania produktu z rynku.

Organ dokonując ponownego rozpatrzenia sprawy miał na uwadze fakt, że strona postępowania przekazała dowody tylko od 6 kontrahentów, zatem nieuzasadnione byłoby stwierdzenie, że podjęta działania mające na celu wyeliminowanie zagrożenia stwarzanego przez kwestionowane produkty. Co prawda strona oświadczyła, że po zakończeniu sezonu grillowego (bez wskazania roku, w którym roku to nastąpiło) część dystrybutorów zwróciła jej niesprzedane egzemplarze i liczby dotyczące posiadanych przez nią na stanie grilli uwzględniają te przypadki, jednak strona postępowania nie przedstawiła jednocześnie z oświadczeniem dowodów w postaci faktur korygujących, które potwierdzałyby tą okoliczność. Uznanie dowodu z oświadczenia strony postępowania, które to oświadczenie oparte jest na subiektywnym odczuciu, mogłoby doprowadzić do nieobiektywnej oceny działania polegającego na usunięciu przyczyny zagrożeń. W konsekwencji uznanie takiego oświadczenia za wiarygodny dowód prowadziłoby do tego, że to sama strona postępowania, składając takie oświadczenie, rozstrzygałaby de facto, że przyczyna stwarzania zagrożeń została usunięta.

Odnosząc się natomiast do argumentacji strony postępowania nawiązującej do „zastosowanej identycznej procedury wycofania produktu z rynku” w poprzednim postępowaniu z 2018 r., organ wskazuje, że każda sprawa administracyjna rozpatrywana jest indywidualnie, a okoliczność, iż w toczącym się wcześniej postępowaniu raz dopuszczono przedstawienie dowodów za określony okres czasu nie powoduje, że działanie takie staje się utrwaloną praktyką organu. Ponownie wskazać należy, że w postanowieniu z 29 listopada 2023 r. wyraźnie określono, iż wymagane jest przedstawienie dowodów od dystrybutorów z listy przekazanej przez stronę postępowania, nie dystrybutorów, którym produkty - grille udostępniono w okresie ostatnich dwóch lat.

Mając powyższe na uwadze oraz fakt, że na liście dystrybutorów grilla walizkowego model 11808 widnieje 58 podmiotów, a na liście odbiorców grilla kulistego model 11387 - 78 podmiotów, a strona przekazała dowody wycofania

produktu z rynku od 6 podmiotów, rozpatrując ponownie sprawę stwierdzam, iż nałożony na stronę nakaz natychmiastowego wycofania produktu, który nie jest bezpieczny z rynku jest zasadny, a decyzję należało utrzymać w mocy.

Z uwagi na uznanie przez Prezesa UOKiK, że grille nie są bezpieczne, wprowadzający je na rynek przedsiębiorca LANDMANN POLSKA sp. z o.o. z siedzibą w Jaworze naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Wnosząc o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie nałożenia kary pieniężnej, strona postępowania zarzuciła Prezesowi UOKiK, że nałożona na nią administracyjna kara pieniężna jest zbyt wysoka i nieadekwatna do uzyskanych korzyści, albowiem spółka podjęła niezbędne czynności mające na celu wycofanie grilli z rynku i od konsumentów, poniosła znaczące koszty wycofania produktów z rynku oraz naprawy, transportu, koszty związane z odbiorem i wymianą grilli u dystrybutorów. Wskazano, że zmniejszeniu uległa liczba grilli potencjalnie niebezpiecznych, a marża handlowa uzyskana przez stronę była nieznaczna oraz nie każda partia grilli posiadała wady pozwalające na zakwalifikowanie ich jako niebezpieczne. Ponadto nie odnotowano zgłoszonych przypadków skażenia lub innych zdarzeń niebezpiecznych dla konsumenta. Strona postępowania zakwestionowała również sposób określenia uzyskanej korzyści, wskazując na okoliczności, które sugerują, że w jej ocenie korzyść powinna być definiowana raczej jako zysk uzyskany z dystrybucji produktu.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter repesyjno-wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego

porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przestępstw, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzany na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru ponownie uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania, jak również stopień współpracy strony postępowania z Prezesem UOKiK w zakresie wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez grille. Jako okoliczność posiłkową organ uwzględnił korzyść majątkową uzyskaną przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przestępstw, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane przez nią na rynek będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98).

Rozpoznając ponownie sprawę organ rozważył wszystkie dyrektywy wymiaru kary, o których mowa w art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w tym okoliczności, które uwzględniono wymierzając karę w I instancji.

W niniejszym postępowaniu Prezes UOKiK uznał, że przeciwko stronie postępowania przemawia fakt, iż jest przedsiębiorcą o ugruntowanej pozycji na rynku produktów do grillowania i specjalizuje się w sprzedaży produktów tego rodzaju, w tym grilli węglowych. Na swojej stronie internetowej <https://landmann.pl/> przedsiębiorca będący stroną postępowania wskazuje, że wszystkie oferowane przez niego produkty spełniają obowiązujące normy, gwarantując bezpieczeństwo i niezawodność działania przy optymalnym stosunku ceny do jakości. Strona postępowania w piśmie z 1 września 2022 r. oświadczyła, że funkcjonuje od 1997 roku i jest profesjonalistą w swojej branży oraz zawsze niezwłocznie reaguje na wszelkie sygnały konsumenckie i organów kontrolujących, w szczególności dotyczące bezpieczeństwa użytkowania czy jakości produktów. W związku z powyższym organ nadzoru uznał, że strona postępowania powinna posiadać rozległą wiedzę o wymaganiach bezpieczeństwa mających zastosowanie do tego typu produktów. Ponadto podważyć należy oświadczenie o niezwłocznym reagowaniu na sygnały organów kontroli, albowiem jak wynika z akt sprawy pismo informujące o jej wszczęciu doręczono 17 sierpnia 2022 r., a w piśmie z 6 lutego 2023 r. strona postępowania informuje jakie działania zamierza podjąć i w jakim terminie zamierza dokonać wymiany niebezpiecznych grilli na wersję produktu, która została naprawiona. Takie tempo działań, pomimo że w międzyczasie strona dokonała opracowania skutecznej technologii gradowania krawędzi, stanowi oczywiste zaprzeczenie „niezwłocznego reagowania” na sygnały organów. W tym kontekście nie bez znaczenia pozostaje również okoliczność, że dotychczas nie przekazano również dowodów na podjęcie działań wobec pozostałych podmiotów z przekazanej przez stronę postępowania listy dystrybutorów, co dowodzi braku niezwłoczności w działaniach Landmann Polska sp. z o.o.

Ponownie jako okoliczność obciążającą stronę postępowania uznano, że wobec strony postępowania toczyły się już postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, których przedmiotem były grille węglowe. W latach 2017-2018 toczyło się wobec niej postępowanie zakończone wydaniem decyzji nr DNR-1/24/2018 umarzającej postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa

grilla okrągłego „GRILL CHEF by LANDMANN” 0532, Art. no. 11934 (kod EAN: 4000810005321) na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz nakładającej na nią karę 22 000 zł za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa. Natomiast w 2015 r. postępowanie zakończone decyzją nr DNR-1/115/2015 wydaną na podstawie art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nakazującą wycofanie z rynku grilli okrągłych z półką „GRILL CHEF by LANDMANN” 0539Q, Art.-No. 11934 (kod EAN: 4000810119356) i nakładającą karę pieniężną w wysokości 6 000 zł. W związku z powyższym, strona postępowania powinna wykazać się większą świadomością przy wprowadzaniu kolejnych grilli na rynek i podjąć wszelkie działania dające pewność, że wszystkie produkty będą bezpieczne.

Na niekorzyść strony postępowania przemawia bardzo duża liczba produktów wprowadzonych na rynek (sprzedano 15 651 sztuk przenośnego grilla walizkowego Grill Chef model 11808 oraz 6 287 sztuk grilla kulistego Grill Chef model 11387, co łącznie daje 21 938 sztuk) oraz długi okres wprowadzania grilli na rynek (model 11808 lata 2019-2022 a model 11387 od 2013 roku), przez co liczba indywidualnych odbiorców, którzy zostali narażeni na zagrożenie związane z użytkowaniem grilli była znaczna. Kolejną kwestią na niekorzyść strony postępowania jest niewielka liczba produktów wycofanych z rynku (96 sztuk) oraz fakt, że w wyznaczonym terminie strona postępowania nie wykonała postanowienia Prezesa UOKiK, ograniczając się do odebrania i zmodernizowania grilli tylko od kilku hipermarketów a pomijając, np. największego nabywcę nr 00082, który nabył grill walizkowy model 11808 w latach 2020-2022 w liczbie aż 10 000 sztuk. Niska liczba produktów wycofanych z rynku, tj. 96, w stosunku do wyrobów, które zostały na rynek wprowadzone, tj. 21 938, wskazuje, że działania strony postępowania nie odznaczały się skutecznością, a argumenty które podniesiono we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, odnoszące się do tej kwestii, nie mogły wpłynąć pozytywnie na wymiar kary. Landmann Polska sp. z o.o. zarzucając zbyt wysoki wymiar kary podniosła, że podjęta niezbędne czynności mające na celu wycofanie grilli z rynku i od konsumentów, a liczba grilli potencjalnie niebezpiecznych uległa zmniejszeniu. Dowody zgromadzone przez organ odnośnie niezbędnych czynności wyraźnie wskazują na ich znaczącą niekompletność oraz wybiórczość w zakresie podejmowania ich przez stronę (tj. dokonanie czynności według własnego uznania, nie uwzględniając

wytycznych organu z postanowienia z 29 listopada 2023 r.). Ponadto wycofanie z rynku produktów, które stanowią 0,0043 % ogólnej liczby grilli wprowadzonej na rynek, nawet przy uwzględnieniu długiego czasu udostępniania produktu marginalnie zmieniają sytuację konsumentów oraz zagrożenie jakie generalnie stwarzają grille. Stwierdzić należy więc, że zarzuty podniesione we wniosku w tym zakresie nie przemawiają za zmianą wysokości nałożonej kary pieniężnej.

Nie bez znaczenia jest również fakt, że norma której standardami posiłkowano się podczas oceny bezpieczeństwa produktu obowiązuje od 2017 r., a zatem strona postępowania będąc producentem sprzętu do grillowania o ugruntowanej pozycji na rynku oraz wieloletniej historii, miała wystarczająco dużo czasu, aby się zapoznać z jej wymaganiami. Jednocześnie strona postępowania nie podniosła w toku postępowania przed Prezesem UOKiK, aby ocena bezpieczeństwa została przeprowadzona przez nią na podstawie innej procedury lub wytycznych.

Jako okoliczności przemawiające na korzyść strony postępowania uznano podjęcie przez stronę postępowania działań mających na celu zminimalizowanie zagrożeń stwarzanych przez grille, których organ nie wymagał w toku postępowania. Na uznanie zasługuje deklaracja dołączenia dodatkowych uchwytów do rusztów, które wymaga się dla grilli posiadających nakładane ręcznie ruszty na żywność o średnicy lub długości największego boku powyżej 400 mm oraz zamieszczenie w gazecie o zasięgu ogólnopolskim komunikatu skierowanego do konsumentów dotyczącego możliwości zwrotu grilli.

Zajmując stanowisko w związku z zarzutem, że strona postępowania nie odnotowała zgłoszonych przypadków skaleczenia lub innych zdarzeń niebezpiecznych dla konsumenta, organ stwierdza, iż brak zgłoszeń odnośnie takich incydentów producentowi grilli nie oznacza, że one nie wystąpiły. Ciężko bowiem przyjąć, że w sytuacji wystąpienia skaleczenia lub innego zdarzenia, ranna osoba będzie kontaktować się z producentem grilla, zamiast ze służbami ratunkowymi. W przypadkach mniejszej wagi, w których nie jest konieczna interwencja medyczna potencjalny użytkownik samodzielnie opatrzy ranę i raczej nie będzie zgłaszał uszczerbku na zdrowiu stronie postępowania.

Mając natomiast na uwadze stanowisko, że nie każda partia grilli posiadała wady pozwalające na zakwalifikowanie ich jako niebezpiecznych, wskazać należy, iż sama strona postępowania domniema, że problem jest związany z technologią

produkcji grilla. Ponadto nie udowodniono, które partie lub dostawy mogłyby być bezpieczne ani nie wskazano, aby poszczególne dostawy różniły się metodą produkcji lub z innej przyczyny mogły zostać uznane za bezpieczne. Tak jak wskazano również wcześniej samo oświadczenie strony postępowania nie może stanowić dowodu na podnoszoną okoliczność. Tak więc nie było podstaw, aby uznać, że niektóre partie grilli nie posiadały wady, która kwalifikowałaby je jako produkty, które są bezpieczne.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych sztuk produktu, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł się na informacjach przekazanych przez stronę postępowania, z których wynikało, że model 1108 był sprzedawany za 46,19 zł netto, a model 11387 był sprzedawany po cenie 38,99 zł netto za sztukę. Osiągnięta przez stronę postępowania korzyść majątkowa ze sprzedaży 15 651 sztuk modelu 11808 oraz 6 287 sztuk modelu 11387 (pomniejszona o zwrot 15 sztuk modelu 11808 oraz 2 sztuk modelu 11387) wyniosła 966 649 zł netto (15 636 sztuk x 46,19 zł oraz 6 285 sztuk x 38,89 zł).

Podnosząc zarzuty związane z nieproporcjonalności i wysokością kary strona postępowania wskazała na okoliczności sugerujące, że korzyść powinna być definiowana w sposób zbliżony do zysku, który uzyskała. W ocenie Landmann Poland sp. z o.o. nakładając karę, organ powinien uwzględnić fakt, że Spółka poniosła koszty wycofania produktów z rynku oraz koszty naprawy produktu, transportu, koszty związane z odbiorem i wymianą grilli u dystrybutorów. Natomiast w ocenie Prezesa UOKiK takie wyliczenie zbliżone w swojej naturze do „zysku” niż korzyści, nie znajduje zastosowania w przypadku kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, ze względu na wymierzone na podstawie tak wyliczonych korzyści majątkowych kary pieniężne, miałyby wymiar iluzoryczny i nie spełniłyby swojego prewencyjno-represyjnego celu. Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w podobnej sytuacji,

odnosząc się do definicji korzyści jaką strona osiągnęła oraz sposobu jej określania przez Prezesa UOKiK, w wyroku z dnia 3 kwietnia 2014 r. VI SA/Wa 3522/13, wskazano, iż „Odnosząc się do przekonania skarżącej, że przy określaniu wysokości kary pieniężnej Prezes UOKiK - zamiast korzyści majątkowej, której skarżąca nie osiągnęła - powinien uwzględnić poniesione przez nią straty finansowe należy uznać je za błędne. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów stanowi, że wysokość kary pieniężnej ustala się uwzględniając w szczególności stopień i okoliczności naruszenia przez przedsiębiorcę obowiązków. Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie nakłada natomiast na Prezesa UOKiK obowiązku posiłkowania się przy określaniu wysokości kary pieniężnej dochodem czy zyskiem uzyskanym przez przedsiębiorcę. Pojęcie korzyści majątkowej zostało zdefiniowane przez Prezesa UOKiK na potrzeby postępowań prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i w sposób zamierzony nie jest tożsame z dochodem czy zyskiem, do którego odwołuje się skarżąca. Cywilistyczne rozumienie pojęcia "korzyści majątkowej" na tle tego rodzaju spraw byłoby bowiem nieracjonalne. Uwzględnianie dla ustalenia korzyści majątkowej kosztów produkcji danego produktu prowadziłoby bowiem każdorazowo do analizy finansowej całego przedsiębiorstwa, na koszty te składają się nie tylko proste koszty produktów i opakowań lecz koszty funkcjonowania całego przedsiębiorstwa, amortyzacja urządzeń, wynagrodzenia pracowników itp. Zdaniem Sądu zastosowanie takiej wykładni wykracza poza ramy i cele ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Posłużenie się przez organ pomocniczo wartością przychodu uzyskanego ze sprzedaży produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa jest w ocenie Sądu prawidłowe na gruncie cytowanej ustawy. Przyjęcie przedstawionej przez skarżącą wykładni łatwo skutkować by mogło nakładaniem minimalnej czy nieadekwatnej do wartości wprowadzonego do obrotu produktu kary w każdym przypadku, gdy działalność karanego przedsiębiorstwa byłaby deficytowa lub gdyby działało ono w zawyżonej strukturze kosztów. Podkreślenia wymaga przy tym, że kryterium to miało jedynie charakter pomocniczy, a określając wysokość kary organ nadzoru wziął również pod uwagę szereg innych okoliczności określonych w zaskarżonej decyzji. Konsekwencją powyższego przyjęcia jest uznanie, iż wartość ta nie wpływa w sposób bezpośredni na wysokość kary i nie stanowi prostego przelicznika do jej określenia (tak też tut. Sąd w wyroku z dnia 8 lutego 2011 r., VI SA/WA 2423/10). Tak więc nakładana na

stronę kara pieniężna nie stanowi korzyści rozumianej jako proporcjonalnej lub procentowej części uzyskanego ze sprzedaży wyrobu niezgodnego z wymaganiami dochodu czy zysku, lecz stanowi jako przesłanka wymiaru kary, punkt odniesienia dla ustalenia wysokości kary na takim poziomie, aby była ona dla strony proporcjonalnie dotkliwa i spełniła swój prewencyjno-represyjny cel. Ze względu na zastosowanie prezentowanego powyżej sposobu określania korzyści nie znajduje uznania Prezesa UOKiK argumentacja strony postępowania, zgodnie z którą korzyść majątkowa została ustalona w sposób niewłaściwy, nieuwzględniający różnego rodzaju kosztów poniesionych przez stronę postępowania. W podobnym tonie odnieść należy się również do wskazania przez stronę postępowania, że marża handlowa uzyskana przez stronę była nieznaczna. Wysokość marży handlowej nie stanowi czynnika wpływającego na sposób wyliczania korzyści majątkowej ustalony przez Prezesa UOKiK na potrzeby postępowania, zatem nie wpłynęła ona na wysokość nałożonej kary pieniężnej.

Strona postępowania wprowadziła na rynek znaczącą liczbę wyrobów i działając według swojego uznania, podjęła działania zmierzające do wycofania z rynku bądź naprawienia produktów udostępnionej, wybranej przez siebie niewielkiej grupy dystrybutorów, pomimo jasno sprecyzowanego w tym zakresie żądania organu.

Rozpatrując ponownie sprawę Prezes UOKiK wziął pod uwagę stopień i okoliczności naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi 50 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego, zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjno-represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Przesłanka przewidziana przepisem określonym w art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie - nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

Rozpatrując ponownie sprawę Prezes UOKiK po raz kolejny doszedł do przekonania, że nie zachodzi przesłanka znikomego naruszenia prawa. Strona postępowania wprowadziła na rynek dużą liczbę (21 938 sztuk) grilli stwarzających dla konsumentów zagrożenie na poziomie średnim, ponieważ mogą doprowadzić do zranienia dłoni. Organ nadzoru wziął również pod uwagę fakt, że w toku postępowania nie doszło do wycofania grilli z rynku, w związku z czym kwestionowane produkty pozostają u dystrybutorów lub w użytkowaniu przez konsumentów, narażając ich na ww. zagrożenie. Prezes UOKiK rozpatrując wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy doszedł do przekonania, że dobro chronione jakim jest zdrowie konsumentów zostało w znaczący sposób naruszone w skali dotyczącej istotnej liczby konsumentów, zatem waga naruszenia prawa przez stronę postępowania była wyższa niż znikoma.

W niniejszej sprawie nie można również mówić o spełnieniu drugiego warunku tej przesłanki, tj. zaprzestaniu naruszenia prawa. Pomimo wiedzy jakie działania należy podjąć, strona nie przedstawiła dowodów wskazanych w postanowieniu z 29 listopada 2023 r. Brak jest zatem możliwości stwierdzenia, że grille które nie są

bezpieczne znajdujące się ewentualnie w posiadaniu dystrybutorów zostały wymienione na egzemplarze bez ostrych krawędzi, wobec czego na rynku nie ma już wadliwych grilli. Do czasu zakończenia niniejszego postępowania nie przedstawiono również dowodów, że żaden z dystrybutorów nie posiada grilli w ofercie handlowej. Aktywność strona postępowania zakończyła się na przedstawieniu dowodów wymiany grilli jedynie w przypadku 6 wybranych przez nią podmiotów. Z uwagi na fakt, że w opinii Prezesa UOKiK żaden z warunków wymienionych w 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego nie został spełniony, brak jest podstaw do odstąpienia od nałożenia kary na podstawie pierwszej przesłanki określonej w tym przepisie.

Prezes UOKiK rozważył również ponownie możliwość odstąpienia od nałożenia kary na podstawie drugiej z przesłanek wymienionych w ww. przepisie nie jest możliwe, ponieważ Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej.

Ostatnia z przesłanek odstąpienia od kary i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z § 2 tego przepisu i wiąże się z wydaniem postanowienia. Do czasu wydania zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK nie wydał postanowienia, o którym mowa w art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, a zatem na podstawie tej przesłanki nie mogło dojść do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego organ nadzoru uznał ponownie za celowe nakazanie natychmiastowego wycofania produktów z rynku i nałożenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny oraz skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku postępowania.

Pouczenie

Na decyzję, zgodnie z art. 52 § 1, w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259 i 803) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W przypadku wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Ponadto, zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie

postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowo-administracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Marcin Poturalski
Zastępca Dyrektora
Departamentu Nadzoru Rynku

Otrzymuje:

- 1) Landmann Polska spółka z o.o.
ul. Kuziennicza 13B
59-400 Jawor
- 2) a/a